

У Х В А Л А
ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 74 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України, частин шостої, сьомої статті 137 Господарського процесуального кодексу України, частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України, другого речення частини другої статті 74 Закону України „Про Національний банк України“, частини п'ятої статті 20 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“

м. К и ї в
27 серпня 2020 року
№ 8-уп/2020

Справа № 1-2/2020(62/20)

Велика палата Конституційного Суду України у складі суддів:

Тупицького Олександра Миколайовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Лемака Василя Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Філюка Петра Годосьовича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянула на пленарному засіданні питання про закриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 74 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України, частин шостої, сьомої статті 137 Господарського процесуального кодексу України, частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України, другого речення частини другої статті 74 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238) зі змінами, частини п'ятої статті 20 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Велика палата Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 74 народних депутати України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4, 6, 7 частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), частин шостої, сьомої статті 137 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України), частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України), другого речення частини другої статті 74 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV зі змінами (далі – Закон № 679), частини п'ятої статті 20 Закону України „Про систему гарантування вкладів

фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон № 4452).

Народні депутати України вважають, що оспорювані положення КАС України, ГПК України, ЦПК України, Закону № 679, Закону № 4452 „не спрямовані на захист особи, чиї права порушені з боку суб’єкта владних повноважень та суперечать статтям 22 та 55 Конституції України“.

На підтвердження своєї позиції автори клопотання посилаються на окремі положення Конституції України, законів України, рішення Конституційного Суду України, а також на Доповідь „Верховенство права“ Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія), схвалену на її 86-му пленарному засіданні, яке відбулося 25–26 березня 2011 року, та Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

2. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 5 березня 2020 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ Велика палата Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для цього (частина четверта статті 63); за статтею 62 цього закону такими підставами є невідповідність конституційного подання чи конституційного звернення вимогам, передбаченим цим законом; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України (пункти 3, 5 статті 62).

3.1. Під час розгляду Конституційним Судом України цієї справи Верховна Рада України ухвалила Закон України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізмів регулювання

банківської діяльності“ від 13 травня 2020 року № 590–ІХ (далі – Закон № 590), який набрав чинності з 23 травня 2020 року.

Законом № 590 було внесено зміни, зокрема, до таких оспорюваних положень:

- пунктів 2, 4 частини третьої статті 151 КАС України,
- частин шостої, сьомої статті 137 ГПК України,
- частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 ЦПК України,
- другого речення частини другої статті 74 Закону № 679.

З аналізу внесених Законом № 590 змін вбачається, що ними суттєво змінено редакцію положень пунктів 2, 4 частини третьої статті 151 КАС України, частин шостої, сьомої статті 137 ГПК України, частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 ЦПК України, другого речення частини другої статті 74 Закону № 679, що призвело до втрати чинності актів у тій редакції, яку оспорюють автори клопотання.

Отже, конституційне провадження в цій справі в частині щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пунктів 2, 4 частини третьої статті 151 КАС України, частин шостої, сьомої статті 137 ГПК України, частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 ЦПК України, другого речення частини другої статті 74 Закону № 679 підлягає закриттю на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Відповідно до частини третьої статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“ в конституційному поданні має зазначатися, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності акта (його окремих положень). Отже, суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи про невідповідність акта (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести обґрунтування такої невідповідності.

Під час розгляду справи Конституційний Суд України встановив, що народні депутати України не навели обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень пунктів 6, 7 частини третьої статті 151

КАС України та частини п'ятої статті 20 Закону № 4452, оскільки не вказали, яким чином недопущення забезпечення позову шляхом зупинення рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – Національна комісія), та рішень Конкурсної комісії з добору кандидатів на посаду членів Національної комісії, накладення арешту на майно, у тому числі кошти, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб порушує приписи Конституції України, а лише послалися на обґрунтування тверджень щодо неконституційності інших оспорюваних у конституційному поданні положень.

Отже, конституційне подання в цій частині не відповідає частині третій статті 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 62 цього закону – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 35, 51, 52, 62, 63, 66, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 48, § 53 Регламенту Конституційного Суду України Велика палата Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 74 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень:

– пунктів 2, 4 частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України, частин шостої, сьомої статті 137 Господарського процесуального кодексу України, частин шостої, сьомої, восьмої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України, другого речення частини другої статті 74 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня

1999 року № 679–XIV зі змінами на підставі пункту 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України;

– пунктів 6, 7 частини третьої статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України, частини п'ятої статті 20 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами на підставі пункту 3 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим законом.

2. Ухвала Великої палати Конституційного Суду України є остаточною.

**ВЕЛИКА ПАЛАТА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**